

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318203006
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5318203006.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu - R Collectors s. r. o., Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovaným: 1a/ V. D., rod. D., nar. XX.X.XXXX, XXX XX T. XXX, 1b/ K. D., nar. X.X.XXXX, XXX XX T. XXX, 1c/ X. D., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX T. XXX, 1d/ O. D., rod. D., nar. XX.X.XXXX, XXX XX R. XXX, 1e/ S. D., rod. D., nar. X.X.XXXX, XXX XX T. XXX, 1f/ C. D., nar. X.X.XXXX, XXX XX T. XXX, 1g/ K. D., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX T. XXX, 1h/ K. D., nar. XX.X.XXXX, XXX XX T. XXX, 1i/ S. D., rod. D., nar. X.X.XXXX, K. N., XXX XX N., o zaplatenie 2.000 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4Csp/67/2018-76 zo dňa 21.3.2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom 4Csp/67/2018-128 zo dňa 1.10.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok :

- vo výroku II., v ktorom súd prvej inštancie zamietol žalobu čo do zaplatenia:
 - 5,05 % úroku z omeškania ročne zo sumy 2.000 eur od 29.10.2018 do 8.2.2019,
 - dlžných úrokov z istiny 2.000 eur vo výške 1.487,24 eur,
 - bankových poplatkov vo výške 39,65 eur,

a

- vo výroku III. v ktorom súd prvej inštancie žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

Rozsudku sa nedotýka v odvolaní nenapadnutom :

- 1.) výroku I.
- 2.) výroku IV., V. dopĺňacieho rozsudku č.k.4Csp/67/2018-128 zo dňa 1.10.2020.

Žiadnej zo strán sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) uložil vo výroku I. odvolaním napadnutého rozsudku C. D. - právneho predchodcovi žalovaných povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.000 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 8.2.2019 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach 30 eur vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky v stanovenej výške, v stanovenej lehote, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Vo výroku II. žalobu zamietol čo do zaplatenia: 5,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 2.000 eur od 29.10.2018 do 8.2.2019, dlžných úrokov z istiny 2.000 eur vo výške 1.487,24 eur, bankových poplatkov vo výške 39,65 eur. Vo výroku III. nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnej zo strán. Dopĺňacím rozsudkom (na č.l. 128 spisu) vo výroku IV. zamietol žalobu čo do zaplatenia zmluvného úroku 18,9% zo sumy 2.000 eur od 29.10.2018 do zaplatenia. Vo výroku V. žiadnej zo strán konania nepriznal právo na náhradu trov konania v štádiu rozhodovania dopĺňacím rozsudkom.

2. Závazným predmetom sporu - vymedzený žalobcom ako nárok na zaplatenie sumy 2.000 eur úveru s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 8.2.2019 do zaplatenia, 5,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 2.000 eur od 29.10.2018 do 8.2.2019, dlžných úrokov z istiny 2.000 eur vo výške 1.487,24 eur a bankové poplatky vo výške 39,65 eur bezprostredne sa viažuci ku zmluve o úvere č. 1521886958 sa súd cítil byť viazaný. Podľa tvrdení žalobcu predmetnou zmluvou bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.000 eur, z tejto úverovej sumy žalovaný dlžník nesplnil/nezaplatil nič ani čiastočne, napokon úver bol vyhlásený za predčasne splatný dňom 25.1.2016.

3. Žalobe súd vyhovel čiastočne, priznal istinu vo výške 2 000 eur a s prihliadnutím na zlé sociálne pomery pôvodného žalovaného akceptoval jeho požiadavku a povolil mu istinu splácať v splátkach vo výške 30 eur mesačne konštatujúc zároveň, že zaplatenie dlhu naraz by bolo pre žalovaného a jeho rodinu likvidačné, kým pre peňažný ústav poskytnutie splátky likvidačné nebude.

4. Podľa právneho názoru okresného súdu zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, v zmluve nie je uvedené, z akých konkrétnych nárokov mesačná splátka pozostáva, nie sú uvedené termíny splatnosti jednotlivých splátok. Z toho dôvodu súd mal za to, že nad rozsah poskytnutého úveru 2.000 eur je zmluva v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa a povinnosť žalovaného sa týka len povinnosti zaplatiť úver a zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 8.2.2019 do zaplatenia a v tomto rozsahu nárok žalobcovi priznal. Súd subsumoval skutkový stav pod zákon č. 129/2010 Z. z. o poskytovaní spotrebiteľských úverov, po názore, že úverová zmluva zo dňa 19.8.2015 neobsahuje kogentnú podmienku podľa § 9 ods. 2 uvádzanej právnej normy (štruktúrované splátky) následne ustálil, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov a žalobcovi patrí len skutočne poskytnutý úver 2.000 eur (žalovaný nezaplatil nič). Okresný súd pri prijatí tohto právneho názoru aplikoval aj závery uznesení Krajského súdu v Žiline prijaté v konaní č. 11Co/127/2015 a č. 9Co/84/2017. Poznamenal, že pokiaľ Najvyšší súd SR v uznesení 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 vyslovil, že splátky nemusia byť štruktúrované, ide o ojedinelý názor Najvyššieho súdu SR a nie o ustálenú prax.

5. V časti o zaplatenie 5,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 2.000 eur od 29.10.2018 do 8.2.2019 súd žalobu zamietol ako nárok nešpecifikovaný, nekonkretizovaný rozhodujúcimi tvrdeniami ale aj ako nárok nepreukázaný. V žalobe totiž absentovali rozhodujúce skutkové tvrdenia a žalobca ani nepreukázal moment, kedy sa dostal žalovaný do omeškania. Z tohto dôvodu súd rozhodujúci časový moment kedy sa žalovaný dostal do omeškania s plnením dlhu určil od 8.2.2019, t.j. odo dňa doručenia žaloby žalovanému a uložil mu povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2 000 eur za obdobie od 8.2.2019 do zaplatenia.

6. Ani v prípade uplatnených dlžných úrokov z istiny 2.000 eur vo výške 1.487,24 eur neuviedol žalobca v žalobe rozhodujúce skutkové tvrdenia, za aké časové obdobie a v akej výške dlžný úrok požaduje. Súd vychádzajúc z ustanovenia § 132 ods. 2 CSP bol názoru, že nemá povinnosť z pripojených dôkazov namiesto žalobcu a jeho právneho zástupcu sám zostavovať rozhodujúce skutkové tvrdenia, keďže takýto prístup by bol narušením princípu rovnosti medzi stranami konania, navyiac už predmetný spotrebiteľský úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov.

7. Rozhodujúce skutkové tvrdenia podľa názoru okresného súdu absentovali i v prípade uplatnených bankových poplatkov vo výške 39,65 eur. Žaloba mala obsahovať presné matematické vyšpecifikovanie, z čoho pozostávajú predmetné bankové poplatky a vo vzťahu k základu nároku - akým konaním alebo opomenutím žalovaného bolo zmluvné ustanovenie a ktoré konkrétne - naplnené. Opätovne s odkazom na procesno-právny význam ust. § 132 ods. 2 CSP súd uzatvára, že nie je povinný namiesto žalobcu a jeho právneho zástupcu sám zostavovať rozhodujúce skutkové tvrdenia k uplatnenému nároku, keďže by došlo k narušeniu princípu rovnosti strán konania, navyiac, predmetný spotrebiteľský úver už kvalifikoval za bezúročný a bez poplatkový.

8. Pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 255 ods. 2 CSP, úspech/ neúspech strán sporu vyhodnotil za približne rovnaký a žiadnej z nich právo na náhradu trov nepriznal.

9. Proti rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote žalobca, odvolaním napadol rozsudok súdu v zamietajúcej časti (vo výroku II.). Prioritne namieta právny záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru

pre absenciu povinnej obligatórnej náležitosti vyžadovanej v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, t.j., absenciu štruktúrovania jednotlivých splátok. Odvolateľ odkazuje na znenie dôvodovej správy k zákonu č. 279/2017, ktorý zo zákona č. 129/2010 Z.z. odstránil také znenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/, podľa ktorého zmluva o úvere mala obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom a rôznym neúrokovým sadzbám spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa dôvodovej správy „vypustenie náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné z dôvodu záverov Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES, vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice „). Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v článku 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES, avšak tieto musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57 predmetného rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES by sa nemalo podľa bodu 58 rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Sám zákonodarca v zmysle predmetnej dôvodovej správy tak ustálil potrebu eurokonformného výkladu zákona. V zmysle predmetného zmluva o úvere nemusela obsahovať rozdelenie splátky úveru na istinu, úroky a poplatky. Vzhľadom na vyššie uvedené je absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť. Na obranu uvedeného odvolacieho tvrdenia odkazuje odvolateľ aj na závery rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. septembra 2012, sp. zn. 17Co/151/2012, Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 13Co/111/2014. Poznamenal, že aj Krajský súd Prešov v rozhodnutí sp. zn. 11Co/39/2016 zo dňa 11.4.2017 tiež konštatoval potrebu aplikácie Smernice 2008/43/ES.

10. Odvolateľ ďalej zdôrazňuje, že otázku možnosti sankcionovať úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou z titulu absencie rozdelenia splátky na istinu, úroky a poplatky už skúmal aj Najvyšší súd SR, k predmetnej otázke sa vyjadril v uznesení pod sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 - z uvedeného uznesenia odvolateľ podstatnú časť aj zacitoval. Dodáva, že ku rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudku sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018, v ňom okrem iného sa uvádza : „úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Úmyslom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice, na túto skutočnosť musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. V zmysle uvedeného nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky).

11. Vychádzajúc z účelu Smernice, z právnych záverov vyjadrených v rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 už uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, uvedeným záverom podľa názoru žalobcu Najvyšší súd potvrdil potrebu eurokonformného výkladu zákona už v súčasnosti.

12. Žalobca nesúhlasí so zamietnutím žaloby okresným súdom o zaplatenie 5,05% úrokov z omeškania ročne zo sumy 2.000 eur od 29.10.2018 do 8.2.2019 a dlžných úrokov z istiny 2.000 eur vo výške 1.487,24 eur pre absenciu rozhodujúcich skutkových tvrdení v žalobe týkajúcich sa tohto nároku a kvalifikáciou nároku súdom ako nárok nešpecifikovaný, nekonkretizovaný a aj nepreukázaný. Pokiaľ zamietnutie žaloby v uvádzanom rozsahu okresný súd oprel o ust. § 132 Civilného sporového poriadku postupoval podľa názoru odvolateľa vecne nesprávne. Prílohou žalobného návrhu totiž bol „Aktuálny stav úveru ku dňu podania žaloby“, z ktorého vyplývajú jednotlivé úhrady žalovaného a výška úrokov. Z tohto predloženého listinného dôkazu možno podľa odvolateľa jednoznačne vyvodiť, koľko žalovaný

uhradil a v akom rozsahu má uhradiť zmluvné úroky. Domnieva sa preto, že rozsudok súdu je v dotknutej časti nepreskúmateľný z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, v ňom sa súd nevysporiadal s predloženými listinnými dôkazmi. V právnej otázke nepreskúmateľnosti rozhodnutia a jej dôsledkov odkazuje žalobca na právny názor občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 3.12.2015 uverejnený v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2016, prípadne R 111/1998.

13. Odvolateľ/ žalobca tvrdí, že bolo porušené aj jeho právo na spravodlivý proces, preukázal totiž písomné uzatvorenie Zmluvy o úvere predloženým Aktuálnym stavom úveru aj rozsah úhrad zo strany žalovaného, ktorý uvedené skutkové tvrdenie nepoprel. Platí tak domnienka, že skutkové tvrdenie sa považuje za pravdivé. Pokiaľ by súd mal pochybnosti o pravdivosti tohto tvrdenia, bol povinný o svojich pochybnostiach procesnú stranu poučiť. Napokon podľa § 150 ods. 2 CSP súd je oprávnený vyzvať procesnú stranu, aby uviedla ďalšie skutkové tvrdenia. Je pritom povinný vopred oboznámiť procesné strany okrem iného aj o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné. Túto povinnosť má súd nielen v prípade nariadenia pojednávania ale aj v prípade, ak pojednávanie nenariadi. O týchto skutočnostiach je súd povinný informovať procesnú stranu vopred písomne, alebo iným vhodným spôsobom (odkazuje na primeranú aplikáciu ustanovenia § 300 CSP). Keďže súd vo vzťahu k nemu nesplnil svoju informačnú povinnosť, teda, že považuje v dotknutej časti jeho nárok za sporný, odňal mu právo riadne uplatňovať jeho procesné práva a možnosť preukázať skutočnosť, ktorú súd považoval za spornú. Rozhodnutie označuje odvolateľ/žalobca aj za prekvapivé.

14. Nesúhlasí ani s nepriznaním nároku na bankové poplatky - namieta záver súdu, že sa v žalobe neuvádza konkrétny počet úkonov za ktoré sa poplatok uplatňuje, ani konkrétna výška. Žalobca zdôrazňuje, že žalovaný v zmysle ustanovení zmluvy svojim podpisom potvrdil, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami (OP) a Sadzobníkom poplatkov (SP) tvoriace neoddeliteľné súčasťou zmluvy. Účtované poplatky nie sú skryté sankcie a nezvyšujú neprimerane jeho (žalobcu) príjem, ide o primerané sumy, ktoré museli byť ním vynaložené z dôvodu, že žalovaný odmietol plniť riadne. Svoj nárok opiera aj o dojednanie v bode 6.2 OP (konkrétne znenie uvedenej podmienky odvolateľ aj cituje). Poplatok za upomienku nie je sankciou, tou je úrok z omeškania. Poplatky za upomienky predstavujú náklady spojené so sústavným sledovaním porušovania zmluvy, prípravou, odoslaním a kontrolou, či bolo splnené podľa upomienky alebo naďalej trvá žalovaným zavinený protiprávny stav. O poplatku a jeho výške bol v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľ informovaný v Sadzobníku poplatkov tvoriacom neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o úvere. Navyše, existenciu poplatku za upomienky ani Najvyšší súd SR neklasifikuje ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a ani ju nedefinuje ako sankciu za porušenie zmluvnej povinnosti.

15. Podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky Občiansky zákonník bližšie nešpecifikuje. Druh úroku, výška poplatku žalovanému boli presne známe už v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, boli riadne uvedené v Sadzobníku poplatkov. Podľa názoru odvolateľa ním účtované poplatky žalovanému boli i primerané a vzhľadom na skutočné náklady, ktoré mu s vykonaním úkonov vznikli, uplatňoval nároky oprávnené.

16. V súhrne všetkých argumentácií sa žalobca domáha zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu, alternatívne jeho zmeny, v rámci nej žiada žalobe vyhovieť aj v tejto časti a žalovaného zaviazat' aj na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalovaný C. D. zomrel XX.XX.XXXX, stalo sa tak v štádiu odvolacieho konania v dobe ešte pred vydaním dopĺňacieho rozsudku okresným súdom. Zo zápisnice o predbežnom vyšetrení zo dňa 30.4.2020 v dedičskej veci vedenej pod sp. značkou 5D/136/2019 Dnot 369/2019 okresný súd zistil okruh dedičov po pôvodnom žalovanom a s nimi v zmysle § 63 CSP pokračoval v konaní ako právny nástupcami žalovaného (viď uznesenie OS Čadca č.k. 4Csp/67/2018-117 zo dňa 5.6.2019) a ich na strane žalovanej už ako účastníkov označil v dopĺňacom rozsudku.

18. Písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu zo žalovanej strany doručené nebolo.

19. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení, že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podala na to oprávnená procesná strana, proti

rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. a v súvisiacom výroku III. (o náhrade trov konania) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil z dôvodu vecnej správnosti. Odvolaním nenapadnutých výrokov (I. a všetky výroky dopŕňacieho rozsudku) sa nedotýkal.

20. Krajský súd odvolaniu žalobcu vyhovieť nemohol.

21. Je nesporné, že žalobou uplatnené peňažné nároky bezprostredne sa viažu k zmluve o úvere č. 1521886958, ktorú uzatvoril v pozícii veriteľa ešte právny predchodca žalobcu N. D., a.s. s pôvodným žalovaným C. D. dňa 19.8.2015. Predmetom uvedenej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške sumy 2.000 eur s termínom konečnej splatnosti úveru dňa 25.8.2020, predmetný úver sa zaviazal pôvodný dlžník splácať v mesačných splátkach po 52 eur v počte splátok 60. Žalobca sa stal nadobúdateľom pohľadávky z predmetného úveru na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 6.8.2018 a je nepochybné, že žalobou uplatnené peňažné nároky/dlh viaže bezprostredne k zmluve o úvere č. 1521886958. Odvolateľ nespochybnil spotrebiteľský charakter právneho vzťahu založený medzi pôvodným veriteľom a pôvodným žalovaným, že peňažné plnenia uplatňoval zo spotrebiteľskej zmluvy - na ktorú dopadá právny režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch....

22. Žalobca bol úspešný v spore ohľadom dlhu istiny v sume 2.000 eur a v čiastočnom rozsahu aj o úroky z omeškania z predmetnej istiny (odvolací súd odkazuje na výrok I. rozsudku), tento výrok odvolaním napadnutý/ dotknutý nebol, preto sa ho odvolací súd ani nedotýkal.

23. Pokiaľ okresný súd konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (vyjadrené v § 11 ods. 1 písm. b) z.č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) pre absenciu obligatórnej obsahovej náležitosti vymedzenej v § 9 ods. 2 písm. l / v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (v znení účinnom do 31.3.2015 § 9 ods. 2 písm. k) a teraz § 9 ods. 2 písm. i)) , t.j., že absentovala štruktúra skladby každej splátky, rozhodoval v dobe, keď prevládala dvojkoľajnosť v rozhodovaní všeobecných súdov. V súčasnosti je už rozhodovacia prax dovolacieho súdu v predmetnej otázke ustálená. Aj Najvyšší súd SR ako súd dovolací v rozhodnutí sp. zn. 7 Cdo/22/2021 zo dňa 29. marca 2021 v bode 11. konštatoval, že : „ otázku interpretácie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l zákona č. 129/2010 Z.z. , t.j. otázku náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ohľadom výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, už riešil dovolací súd (nielen) v rozhodnutí sp.zn. 3 Cdo/146/2017 z 22.februára 2018, (ale aj) v rozhodnutiach sp.zn. 3 Cdo/56/2018 zo 17. apríla 2018, sp.zn. 4 Cdo 211/2017 z 23. apríla 2018, 5 Cdo 132/2017 z 29. októbra 2018, 7 Cdo/98/2018 z 30. januára 2019 a aj v rozhodnutiach sp.zn. 7 Cdo/101/2019 a 7 Cdo 112/2019. Z obsahu odôvodnenia uvedených rozhodnutí dovolacieho súdu vyplýva, že uvedené ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivej zložky anuitnej splátky (t.j. istiny, úrokov a iných poplatkov). Takáto interpretácia uvedeného ustanovenia dovolacím súdom zodpovedá účelu Smernice, právnym záverom uvedeným v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C- 42/15 Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Biróovej a tiež účelu samotného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l z.č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ uvedené ustanovenie hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné toto ustanovenie eurokonformne vykladať tak, že sa tým veriteľovi neustanovuje povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedené zákonom vyžadované údaje vo vzťahu ku každej jednotlivej zložke anuitnej splátky, ale len vo vzťahu k anuitnej splátke ako celku. Vychádzajúc zo záverov rozhodnutí dovolacieho súdu dopadajúce aj na aktuálne súdenú právnu vec bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemožno konštatovať.

24. Vo vzťahu ale k zamietnutej časti žaloby o 5,05 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 2.000 eur od 29.10.2018 do 8.2.2019, úroku z istiny 2.000 eur vo výške 1.487,24 eur, bankových poplatkov vo výške 39,65 eur bol podľa názoru odvolacieho súdu podstatný právny dôvod vyargumentovaný dôsledne a vecne správne okresným súdom - absencia rozhodujúcich skutkových tvrdení v žalobe k dotknutým nárokom, t.j. nesplnenie požiadavky vymedzenej v ustanovení v § 132 CSP.

25. V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie žalobca označenie strán, pravdivé a opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 1, 2 Civilného

sporového poriadku). Pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby. Žalobca má zrozumiteľne a určito opísať okolnosti, ktoré ho viedli k podaniu žaloby. Tvrdenia, z ktorých má vyplynúť oprávnenosť uplatneného nároku, by mali byť jednoznačné a konkrétne, aby nemohlo dôjsť k zámene s iným skutkovým stavom. Judikatúra za rozhodujúce skutočnosti považuje údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, okrem iného, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Zákon výslovne uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

26. V prípade úrokov z omeškania ročne 5,05% zo sumy 2.000 eur, hoc žalobca časovo vymedzil nárok od 29.10.2018 do 8.2.2019, avšak už neuviedol žiadne skutkové tvrdenia o tom, na akom základe ustálil omeškanie žalovaného za obdobie od 29.10.2018 do 8.2.2019. Obdobne v žalobe nevydelil skutkovo za aké konkrétne obdobie (aj v akej konkrétnej dielčej výške) uplatňuje úroky z úveru vo výške sumy 1.487,24 eur. V prípade poplatkov uviedol iba úhrnnú výšku, nevyšpecifikoval za ktoré konkrétne úkony, príp. ktoré konkrétne porušenia povinností žalovaného poplatky uplatňuje. Správne prihladol okresný súd na procesno-právny význam ust. § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku v zmysle ktorého súd nie je povinný z pripojených dôkazov tvoriť rozhodujúce skutkové tvrdenia a ak by namiesto žalobcu skutkové tvrdenia tvoril a dopĺňal porušil by zásadu rovnosti strán v spore o to viac, keď v súdnej veci ide o spor voči slabšej zmluvnej strane (spotrebiteľovi).

27. Odvolacie argumentácie žalobcu - vo vzťahu k bankovým poplatkom - hodnotí odvolací súd aj za nové skutočnosti (ktoré v prvoinštančnom konaní uplatnené neboli) za tzv. neprípustné novoty v odvolacom konaní, na ktoré už odvolací súd v danom štádiu rozhodovania nemôže prihliadnuť.

28. Nebolo možné súhlasiť s odvolateľom, že žalobou uplatnený nárok (čo do časti zamietnutej) žalovaný nezosporil. Práve naopak, žalovaný potvrdil jedine, že mu úver vo výške sumy 2.000 eur poskytnutý bol a ho v uvedenej sume nevrátil/ veriteľovi nezaplátil, vo zvyšku nárok žalobcu neuznal (odvolací súd odkazuje na obsah zápisnice z pojednávania okresného súdu zo dňa 21.3.2019 na č.l. 74 spisu). Nič nebránilo žalobcovi využiť procesný priestor vytvorený okresným súdom - na uvádzanom meritórnom pojednávaní zaujať vecné stanovisko k vyjadreniu žalovaného.

29. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania (výrok III.) pomerovanie úspechu/ neúspechu účastníkov v spore aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 2 CSP a na tom základe konštatovaný záver o približne rovnakej ich úspešnosti má svoj zákonný rámec.

30. Vzhľadom na uvádzané súvislosti odvolací súd konštatoval vecnú správnosť rozhodovania okresného súdu v odvolaní napadnutom rozsahu.

31. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, na druhej strane úspešní žalovaní si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili, z týchto dôvodov odvolací súd aplikáciou ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

32. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.